

Mas Ventaïol

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: El Ventaïol
Emplaçament Al nord del terme municipal
Alçada: 318

Coordenades:

Latitud: 41.72606
Longitud: 1.896
UTM Est (X): 408178
UTM Nord (Y): 4619951

Classificació

Número de fitxa 08182 - 159
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Ha patit les conseqüències de l'abandonament i del pillatge.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A010000040000OE
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 09/07/2016 - 02:00

Descripció

Mas ubicat al nord del terme municipal, en una elevació al vessant esquerre de la Riera de Mura, que li permet dominar visualment una bona extensió de terreny. El seu estat és ruïnós; sobretot a partir de l'incendi de 1985 que en cremà postes i bigues. Malgrat tot, encara s'entreveu la potència del mas. Per unes escriptures conservades es coneixen els límits de la propietat: a orient amb Sant Esteve i la Serra de Pungrau, a migdia amb els del Mas Casajoana, a ponent amb els del Mas Jarreras i al nord amb el Mas Esteve.

Antigament la casa tenia celler, trull, tines i premses. Una de les seves premses es va donar al Museu de Rocafort.

Observacions:

Una tina a la part septentrional es l'element més ben conservat. Dins la casa encara es pot veure una altra tina, amb els cairons de pedra.

Història

L'any 1085 Umbert Ot, senyor de Rocafort, de Navarcles i dels castells de Conill, de Llaviera, de Matamargó i de Callús en fa donació al monestir de Sant Benet de Bages com a dot en entrar de monjo. No apareix en cap fogatge, però es coneixen persones que porten el nom Ventaiol, com ara Romeu Ventayol (1281) o Pere Ventayol (1337). Si que apareix en el cadastre de 1773 i el seu propietari consta que és Valentí Ventayol, que declara un jornal de terres de secà, dos jornals i mig d'erm, la casa amb la família, dos bous i un ruc, pels quals ha de pagar 30 rals.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Barcelona.

